

Ali naj otroka obiskujem v bolnišnici?

Te vrstice so namenjene medicinskim sestram in otroškim negovalkam. One so tiste zdravstvene delavke, ki živijo tesno ob bolnikovi postelji in imajo vpogled v njegove težave. Njihova odgovornost je še večja ob otroški postelji, kjer obstaja še dodatni faktor, ki poveča probleme-odtrganost od staršev. Otroci ji razkrivajo svojo duševno stisko in ona ima široke možnosti, da vpliva, tolaži in s tem ublaži njihove težave ter svetuje staršem pri osnovnem vprašanju hospitaliziranega otroka. Kako pomembna je vloga medicinske sestre ob otrokovi postelji, sem doživela sama, ko sem svojega otroka morala hospitalizirati.

Moja punčka je imela že od rojstva dimeljsko kilo. Ko je bila stara dve leti in pol, sem se končno odločila za operacijo. Da bi skrajšala hospitalizacijo na minimum, sem pregled otroka in vse preiskave, potrebne za operacijo, opravila ambulantno. Tako je punčka ostala v bolnišnici samo dva dni. Duševno sem jo pripravila, da bo dve noči prespala v bolnišnici, ker bo dobila obliž na trebušček, da bo ta še močnejši in bo še naprej lahko hodila k telovadbi.

Končno je prišel tisti torek, ko sem punčko zjutraj na tešče peljala v bolnišnico. Tam je takoj dobila premedikacijo in operirana je bila ob osmi uri. Počakala sem do konca operacije. Prve artikulirane besede še na pol omamljenega otroka so bile: »Mamica moja«. Nato sem odšla v službo.

Pred menoj pa se je pojavilo veliko vprašanje: ali naj otroka obiskujem v bolnišnici? Mnenja si nasprotujejo in nasveti so tako različni, da nisem vedela, kako ravnati?

Po končani službi sem odšla takoj v bolnišnico. Že na hodniku me je prestregla sestra in mi povedala, da se je punčka zbudila kmalu potem, ko sem odšla, in ni več zaspala. Ves dopoldan je spraševala samo za mamico in je še sedaj neutolažljiva. Svetovala mi je, naj ne hodim k otroku, ker si me preveč želi in bo hudo jokala, ko bom odšla. Pri tem bo napenjala trebušne mišice, kar bi povzročilo še dodatne bolečine.

Z željo, da bi videla svojega otroka in upoštevala nasvet sestre, sem oblekla belo haljo, na glavo sem zavezala ruto ter si nato z masko prekrila obraz. Tako sem pristopila k njeni postelji. Ko je zagledala maskirani pojav, je vprašala: »Kje je moja mamica? Moja mamica! Kje je?« Ker sem jo samo nemo gledala, se je obrnila proč in pogled v njenih očeh me je prestrašil. Sestra me je potegnila vstran in dejala, da je bolje, da odidem. Ostala sem sama. Nebogljena, presunjena od otrokovega pogleda sem poiskala zdravnika, ki je otroka operiral. Vse sem mu opisala in mirno mi je odgovoril: »Le pokažite se svoji punčki. Tudi v naročje jo lahko vzamete. Pomirila se bo.« Vrnila sem se v otroško sobo in enako maskirana pristopila k otrokovi postelji. Ko je zagledala isto spako, jo je ignorirala. Šele ko sem snela ruto, me je radovedno motrila. Ko sem pa odstranila masko, je njen obraz zasijal od sreče. Besede so vrele prek izsušenih ustnic: »Mamica moja! Samo tebe sem čakala. Vedela sem, da boš prišla.« Vzela sem jo v naročje. Dolgo me je nemo gledala. Njeni mali ročici sta božali moj obraz, kot da se

hoče prepričati, da sem to res jaz. Nato je nadaljevala: »Greš domov? Le pojdi. Sem tako utrujena. Sedaj bom sladko spančkala.« Nežno sem jo poljubila in položila v posteljo. Pred mojimi očmi je zasnula. Jaz pa sem pomirjena odšla domov.

Dogodek, ki sem ga opisala, zgovorno priča, da hospitalizirani otrok nujno potrebuje obisk staršev in kako pomembno vlogo ima medicinska sestra ob njegovi postelji. Od nje je odvisno, kako rešuje bolnikove težave in s tem regulira potek zdravljenja.

Kakšna avtoriteta je medicinska sestra, pove otrokova igra doma. Moja punčka si je na glavo zavezovala trakove in razlagala, da ima »krono kot sestra«. Veš, mamica, sestra je zelo dobra, ko sem bila žejna, mi je dala čaja po čisto majhni žlički. Najbolj dobra pa je bila takrat, ko je telefonirala tebi in, če sem bila pridna, je celo dovolila, da si prišla k meni. To sestro bi rada obiskala.« In res po enem tednu sva jo obiskali v otroški sobi. Celó na »svojo« posteljo se je moja punčka hotela uleči. Pa je razočarana spoznala, da na njej leži drug otrok, ki je jokal in klical svojo mamico. Tolažila ga je sestra — neizčrpen vir tolažbe, katere delo ni nikoli končano. Kajti tisti, ki okrevajo, odidejo. Novi, ki pridejo, pa jokajo . . .

PRISPEVKI ZA ZDRAVSTVENI OBZORNIK

Denarne prispevke so nam nakazali:

Splošna bolnišnica Jesenice din 500, zdravstveni dom Zasavje-Trbovlje din 500, zdravstveni dom Ravne na Koroškem din 750, bolnišnica za ženske bolezni in porodništvo Postojna din 500, bolnišnica Trbovlje din 1.000, bolnišnica Maribor din 5.000, Albina Skok, Ljubljana (avtorski honorar) din 296, dr. Fini Dovečar, Ljubljana (avtorski honorar) din 704, neimenovana, Ljubljana din 150.

Vsem se za razumevanje zahvaljujeta
uredništvo in uprava ZO